

Польский_поэзия_2023

Po prostu

Julian Tuwim

Tak - po prostu: ten las i ta chwila

Wtedy rano, dwanaście lat temu.

Z krzaków nad strumieniem świat się wychylał

Mnie - młodemu , wesolemu , tamtemu.

Ach, jak świeżo było! Po białej kawie

Z werandy - w las, drżący łzami.

Usiadłem z geometrią na trawie,

Bo nazajutrz miał być egzamin.

Ach , jak smutno było i wesoło!

Piskłę w liściach kwiliło cichutko.

Pomyślałem: "Ptak...las...ona...szkoła..."

Bez radości i bez smutku.

Zamyśliłem się wtedy - na chwilę,

Tak , po prostu, nad wszystkim , nad całym.

I tyle lat minęło, i rzeczy tyle,

A ja jeszcze jakoś nie przestałem.